

Beste ouder, collega, beste noaber uit het netwerk,

Losser, 25 oktober 2024

Eens een juf, altijd een juf

En dan is daar echt mijn laatste dag, dat ik bij deze prachstichting en school werken mag. Zo af en toe las ik het team een zelfgemaakte tekst voor, of eentje uit de boeken, of een eigen geschreven gedicht door de kinderen. Hierbij nog een keer mijn 'laatste' stukje schrijven om nog wat mee te geven want eens een juf, altijd een juf 😊.

Zo blij als een kind

Een wijs directeur bestuurder leerde ons, waarvoor dank Robert, om meer vragen te stellen. Dus bij deze een paar vragen voor jou. Wanneer was de laatste keer dat jij:

- Met je laarzen in een modderpoel sprong?
- Eikels in het bos hebt gezocht en geprobeerd hebt op het eikeldopje te blazen?
- De bladeren in het bos als confetti in de lucht hebt gegooit?
- Stiekem met je vinger in de beslagkom zat om van het cakebeslag te snoepen?

Zo blij en zo vrij als een kind, dat is de boodschap. Met dit 'persoonlijke' spelletje kaarten geef ik jullie met een knipoog en een dikke zoen 💋 de oproep: Blijf spelen!

Werken in en aan de kern

Wat heb ik altijd met veel plezier naar Losser gereden en genoten van de beweging die wij samen met SKOLO maakten. Samen werken aan:

“Krachtig onderwijs,
zodat kinderen vol vertrouwen in het leven staan
én trots zijn op zichzelf.”

Een mooie missie. Ik heb daarbij veel gelachen, veel mijn neus gestoten, veel geleerd en mooie momenten meegemaakt. Het zijn er na 7 jaar ECHT te veel om op te noemen. Ze hebben gemaakt dat ik vandaag, vol vertrouwen en trots, een stap in mijn ontwikkeling ga maken.

Terugblik

Mijn start als schoolleider kon niet beter, want na een paar weken werden wij een Daltonschool! Feestend door de schoolhal klonk het nummer “Jij krijgt die lach niet van mijn gezicht”. Nou, die lach is door de jaren heen gebleven. Na het Daltoncertificaat was het 50-jarig jubileum, met een grote reünie en feest op het plein een grote mijlpaal.

Lezen is een feest

De bieb op school was de volgende stap, want kinderen leren lezen is onze basisopdracht! Wie leest, heeft de wereld aan zijn voeten. Hoe trots dat wij tot op de dag van vandaag van lezen een feestje maken. Verder ben ik dankbaar voor de periode op **Veldzijde**, waarin ik heb geleerd dat ik me ook op een andere plek weer welkom en thuis voel in een team. Ook daar mocht ik dankbaar meebouwen aan investeren in leesonderwijs: de bieb op school. Deze tijd van twee scholen combineren heeft zeker mijn rugzak gevuld voor de stap die ik nu ga maken. Dankjulliewel daarvoor.

Groeien en bloeien

Ook de aanleg van het groene schoolplein en het voetbalveld waren geweldig. Zaterdagen klussen met ouders en collega's, wat een werk is er verzet! Studiedagen op school- & stichtingsniveau organiseren was waar ik op aan ging, van locaties zoeken tot catering, en werkvormen verzinnen was echt mijn ding. De tweedaagse bij de Witte Wieven met ons hele team was toch wel het absolute hoogtepunt. Om daardoor feestend en lerend Talentfluisteraar school te worden, was onze grootste stunt. Ook meedenken bij SKOLO in de stuurgroep heeft mij veel gebracht. Op gemeentelijk niveau onze school op de kaart zetten is ook iets om samen trots op te zijn. De IKC leergang liet mij (nog meer) inzien hoe belangrijk de samenwerking in een netwerk in én om het kind en het gezin is.

Losser loslaten

De laatste periode had ik in de gaten dat ik verder mag groeien en mijn horizon mag verbreden. Verdrietig om te realiseren, omdat je de mensen niet wil missen maar goed voor ontwikkeling en het durven aangaan van een nieuwe uitdaging. Ik ga op een nieuwe plek landen bij Dalton IKC Plechelmus, stichting Symbio. Hierbij dank ik SKOLO, en dank ik jou. Een stichting boordevol talent, waarin ik ben uitgenodigd om het beste van mezelf te laten zien. Sluit ik af met Nelson Mandela, voor mij, zoals voor zovelen, een grote inspiratiebron. Hij zegt in zijn inauguratierede:

'De diepste angst is niet dat we onmachtig zouden zijn. Onze diepste angst is juist onze niet te meten kracht. Niet de duisternis, maar het licht in ons, is wat de meesten vrezen. We vragen onszelf af: 'Wie ben ik om mezelf briljant, schitterend, begaafd of geweldig te achten?' Maar waarom zou je dat niet zijn? Je bent een kind van God! Je dient de wereld niet door jezelf klein te houden. Er wordt geen licht verspreid, als de mensen om je heen hun zekerheid ontleenen aan jouw kleinheid.'

'We zijn bestemd om te stralen, zoals kinderen dat doen. We zijn geboren om de glorie Gods die in ons is, te openbaren. Die glorie is niet slechts in enkelen, maar in ieder mens aanwezig. En als we ons licht laten schijnen, schept dat voor de ander de mogelijkheid hetzelfde te doen. Als we van onze diepste angst bevrijd zijn, zal alleen al onze nabijheid anderen bevrijden.'

Dankjulliewel dat ik mezelf kan zijn en vol vertrouwen uit kan vliegen om te bouwen aan de toekomst. Kom nog eens voor een kop koffie, Aju paraplu!

Warme groet Michelle

